

ani započec. Khrobłosc, mlody přecelo, wutrajnosc a přede všem krutu wolu dyrbiš męc. Chceš ty to, Pětrje!

Pětr: Haj, chcu, džědo!

Džěd: Ja z tobu du, Pětrje! Michale, božemje. Bóh žohnuj našu dobru węc! (Woteńdu. Michał na druhu stronu.)

(Zawěšk so pušci.)

3. jednanje.

Wosrjedz wsy. (Kaž w 2. jednanju.)

1. wustup.

Pětr a Jurij wustupitaj.

Pětr (widzomnje zwjeseleny): To bě woprawdže hordozne dobyće našeho džěda.

Jurij: Ja so z woprědka wo njeho bojach, dokelž kak snadnje móžeše nam wšo do boka hić.

Pětr: Čehodla to?

Jurij: Nó, hdy běchu naši přeciwnicy sylniši byli.

Pětr: Ale my pak smědžachmy so tola na swojich ludži kruće spušceć.

Jurij: Tež to njebě cyle wěste. Hlej, Wićaz je tola swoje slubjene słowo złamał a měješe so k našim přeciwnikam.

Pětr: Tón pak je tež dosć ćežku pokutu za to dóstał. Jeho čeladni mějachu so hižo po tych nowych wučbach a njechachu wjacy džělać, ale jědžachu a pijachu na jeho worćiznu.

Jurij: Haj, to džěn bě khětro droha pokuta. Jenoz je pomhała.

Pětr: Spodziwna pak mi wostanje lesnosć tychle cuzych šcuwarjow.